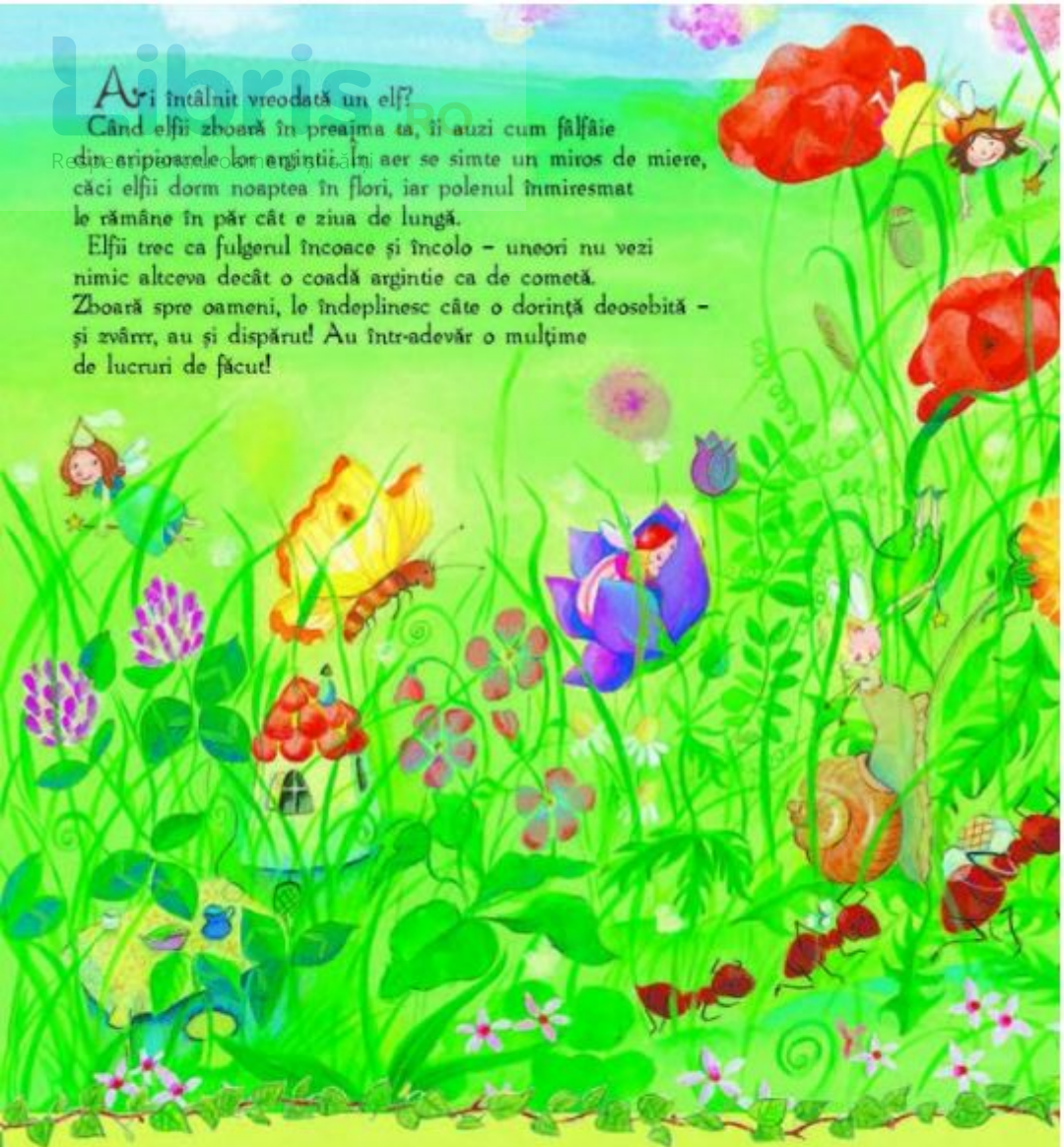

Ai întâlnit vreodată un elf?

Când elfii zboară în preajma ta, îi auzi cum fălăie din aripioarele lor argintii. În aer se simte un miros de miere, căci elfii dorm noaptea în flori, iar polenul înmiresmat le rămâne în păr cât e ziua de lungă.

Elfii trec ca fulgerul încoace și încolo – uneori nu vezi nimic altceva decât o coadă argintie ca de cometă. Zboară spre oameni, le îndeplinesc câte o dorință deosebită – și zăvârn, au și dispărut! Au într-adevăr o mulțime de lucruri de făcut!

Caută cu noi!

În paștea fermecată s-au ascuns mulți elfi.

Poți să-i găsești? Cui îi aparțin aceste lucruri?

Respect pentru oameni și cărți

De fiecare dată când elfii se întorc pe pajiștea fermecată, micuța Pepina îi întâmpină cu bucurie.

- Povesteți-mi, ce dorințe ați îndeplinit astăzi? întrebă ea curioasă.

Dar elfii se așază mai întâi, sfârșiți de oboseală, pe scăunelele lor din flori și își freacă aripioarele ostenite.

- O! oftează mama Pepinei. Un copil și-a dorit să aibă un crocodil îmblânzit. N-a fost deloc ușor să fac o astfel de vrajă!

- Un bărbat a vrut să învețe să zboare, dar în loc de asta l-am făcut să sară cu parașuta, povestește o fetiță-elf și cascadează zdravăn.

Pepina se uită uimită la ei.

- Ei, cred că a fost foarte obositor! Și ce alte vrăji ați mai făcut?

Dar elfii mari nu mai au timp să stea la povești. Mănâncă repede ceva și o pornesc din nou la drum. Numai mama Pepinei rămâne pe loc.

- Mai am încă trei dorințe pe listă!

- Eu patru!

- Iar eu chiar cinci! strigă ceilalți elfi și se pierd în zare.

Pepina privește dezamăgită în urma lor.

Știi asta?

Pepina s-a întristat văzând că ceilalți elfi au zburat atât de repede mai departe. Cum se vede asta pe chipul ei?

